

STENOGRAM

LXVII uroczystej SESJI RADY MIASTA KRAKOWA

VIII KADENCJI

***odbytej w dniu
29 września 2021 roku***

LXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

29 września 2021 r.

Przewodniczący obrad – p. D. Jaśkowiec

Szanowni Państwo będziemy powoli zaczynać. W imieniu Rady Miasta Krakowa oraz swoim własnym pragnę powitać wszystkich gości na dzisiejszej uroczystej Sesji. Witam serdecznie Pana Prezydenta Miasta Krakowa Pana Prof. Jacka Majchrowskiego, oraz naszych szanownych laureatów, Pana Prof. Jana Ostrowskiego, Pana Mieczysława Kozłowskiego wraz z Małżonką, Pana Kazimierza Barczyka również wraz z Małżonką. Witam Zastępcę Prezydenta Miasta Krakowa Pana Bogusława Kośmidera, Zastępcę Prezydenta Miasta Krakowa Panią Annę Korfel – Jasińską, witam również Pana Sekretarza Miasta Krakowa Antoniego Fryczka, też dostrzegłem Pana Sekretarza tutaj i Panią Dyrektora Magistratu Martę Nowak. Witam też wszystkich Radnych Miasta Krakowa i wszystkich gości, którzy przybyli na tą dzisiejszą uroczystość, w tym jakże pięknym obiekcie. Rozumiem, że teraz będziemy otwierać Sesję, więc na początku hejnał.

Otwieram LXVII uroczystą Sesję Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa zwołaną dla wręczenia Brązowych Medalii Cracoviae Merenti Panu Prof. Janowi Ostrowskiemu, Panu Mieczysławowi Kozłowskiemu i Panu Kazimierzowi Barczykowi. Szanowni Państwo informuję, że Sesja Rady Miasta Krakowa transmitowana jest on-line, a jej przebieg jest rejestrowany. Pliki wideo z Sesji Rady Miasta Krakowa są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Miasta Krakowa. Szanowni Państwo Brązowe Medale Cracoviae Merenti będą wręczane zgodnie z podjętymi uchwałami. Uchwała Nr 1120/20 Rady Miasta Krakowa z dnia 8 lipca 2020 roku w sprawie przyznania Brązowego Medalu Cracoviae Merenti Profesorowi Janowi Ostrowskiemu, Medal Cracoviae Merenti oznaczony jest numerem 37. Uchwała Rady Miasta Krakowa Nr 1121/20 z dnia 8 lipca 2020 roku w sprawie przyznania Brązowego Medalu Cracoviae Merenti Mieczysławowi Kozłowskiemu, Medal Cracoviae Merenti oznaczony jest numerem 38. Uchwała Rady Miasta Krakowa Nr 1122/20 z dnia 8 lipca 2020 roku w sprawie przyznania Brązowego Medalu Cracoviae Merenti Kazimierzowi Barczykowi, Medal Cracoviae Merenti oznaczony jest numerem 39.

Szanowni Państwo teraz przejdziemy do nadania pierwszego medalu, czyli Panu Profesorowi Janowi Ostrowskiemu. Szanowni Państwo Pan prof. dr hab. Jan Ostrowski należy do grona najwybitniejszych polskich historyków sztuki. Jego rozległa i zróżnicowana działalność naukowa cieszy się szerokim międzynarodowym uznaniem i od lat rozśławia polską kulturę w świecie. To dzięki jego kilkudziesięcioletniej pracy na stanowisku Dyrektora Muzeum Zamek Królewski na Wawelu placówka zyskała międzynarodowy rozgłos, a poziomem i bogactwem ekspozycji dorównuje największym instytucjom tego typu na świecie. Profesor Ostrowski wdrożył kompleksowy, perspektywiczny program rewitalizacji budowli i terenów na Wzgórzu Wawelskim, zbudował prężny nowoczesny dział konserwatorsko – techniczny, pod jego zarządem zmodernizowano infrastrukturę techniczną Muzeum, poszerzono przestrzeń wystawienniczą Komnat, Skarbcza i Zbrojowni, wprowadzono nowoczesny system zabezpieczenia zbiorów, uruchomiono nowe ekspozycje i opracowano sprawny system obsługi ruchu turystycznego. Nie można też nie wspomnieć o powiększeniu kolekcji zbiorów o cenne dary Karoliny Lanckorońskiej i Krystyny Czapskiej. Pan Profesor Jan Ostrowski to wybitny uczony, wykładowca akademicki, Prezes Państwowej Akademii Umiejętności, Wiceprzewodniczący Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa, autor około 300 publikacji naukowych. Niezwykle bogaty, a zarazem zróżnicowany dorobek Pana Profesora, jego osiągnięcia na polu konserwatorskim, badawczym i dydaktycznym zasługują na najwyższe uznanie. Szanowny Panie Profesorze! Dostojny Laureacie! W imieniu samorządu krakowskiego i mieszkańców Krakowa pragnę wyrazić wdzięczność za wszystkie działania, jakich Pan dokonał dla dobra naszego miasta, za pielęgnowanie ducha polskości, za dbałość o dziedzictwo poprzednich pokoleń, za ducha estetyki i ducha piękna. Proszę, aby Czcigodny Laureat przyjął Medal Cracoviae Merenti nie tylko, jako wyraz uznania, lecz także dowód za

LXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

29 września 2021 r.

wielki wkład w rozwój Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. W imieniu Rady Miasta Krakowa i własnym gratuluję tego najwyższego wyróżnienia krakowskiego samorządu. I teraz laudację wygłosi Pan Prezydent, zapraszam Panie Prezydencie.

Prezydent Miasta Krakowa Pan Prof. Jacek Majchrowski

Szanowni Laureaci! Panie Przewodniczący! Wielce Szanowni Państwo!

W grudniu 2019 roku świętowaliśmy 30-lecie pracy Profesora Jana Ostrowskiego na stanowisku Dyrektora Zamku Królewskiego na Wawelu. Jubileusz ten z uwagi na niepodważalne znaczenie dorobku Pana Profesora dla polskiej nauki i kultury, był niezwykle ważnym wydarzeniem w życiu Krakowa. Dla nas wszystkich zaś stał się okazją, by w sposób wyjątkowy podziękować mu za niekwestionowany wkład w rozwój naszego miasta. Profesor Ostrowski należy do najwybitniejszych polskich historyków sztuki, a objęcie przez niego przed 30 laty opieki nad Wzgórzem Wawelskim było ważną datą w historii tego miejsca. Dzieło odnowy Wawelu prowadzone jest z różną intensywnością od początku XX wieku, ale nie sposób nie zauważyć, że szczególnych postępów w tej dziedzinie dokonano w ostatnich trzech dekadach, w czasie, kiedy Wawelskim Muzeum zarządzał Pan Profesor Ostrowski. Profesor Ostrowski został Dyrektorem Zamku Królewskiego na Wawelu w 1989 roku, po śmierci swojego znakomitego poprzednika Profesora Jerzego Szablowskiego, zgodnie z niepisaną zasadą, że tylko osoba o niezachwianym autorytecie, najwyższych kwalifikacjach i niekwestionowanym dorobku naukowym może piastować to zaszczytne stanowisko. Obejmując je Profesor Ostrowski przyjął jednak na siebie przede wszystkim olbrzymią odpowiedzialność. Głęboki kryzys lat osiemdziesiątych, katastrofalne skażenie środowiska oraz chroniczne niedofinansowanie odcisnęły na królewskiej siedzibie widoczne piętno. Na szczęście Profesor Ostrowski potrafił świetnie wykorzystać historyczną szansę, jaką dawały demokratyczne przemiany i stopniowo wprowadził Wawelskie Muzeum w wiek XXI. Muzeum zostało unowocześnione i skomputeryzowane, a jego zbiory zabezpieczono zgodnie z najwyższymi światowymi standardami. Profesor Ostrowski wdrożył kompleksowe plany rewaloryzacji całości terenów i budowli Wawelskiego Wzgórza, uporządkował jego przestrzeń, zadbał o przywrócenie świetności zamkowym murom i komnatom, podejmując jednocześnie podobne działania w oddziale na Zamku w Pieskowej Skale. Wawelskie Muzeum przekształciło się pod opieką Profesora Ostrowskiego w prężną, rozpoznawalną na świecie instytucję, odwiedzaną przez miliony osób, ze świetnymi warunkami do działalności ekspozycyjnej, naukowej i konserwatorskiej. Profesor Ostrowski zbudował od podstaw nowoczesny dział konserwatorsko – techniczny, zorganizował świetnie urządzone pracownie i magazyny, poszerzył przestrzeń wystawienniczą komnat I piętra, Skarbca i Zbrojowni. Jednocześnie znacząco, bo aż o 1/3 powiększył wawelskie zbiory. Wawel Jana Ostrowskiego wzbogacił się między innymi o największą w Polsce kolekcję dawnego malarstwa włoskiego, dar Prof. Karoliny Lanckorońskiej oraz wspinały magnacki księgozbiór Biblioteki Sapiehów z Krasicy. Do historii przeszły też przygotowane przy udziale Pana Profesora Ostrowskiego wystawy, między innymi Wawel Narodowi Przywrócony, Na znak świetnego zwycięstwa, pokazywany w Stanach Zjednoczonych Kraj Skrzydlatych Jeźdźców oraz Skarby Polski eksponowane w Japonii. Efekty 30-letniej pracy Profesora Ostrowskiego na Wawelu są spektakularne, ale nie mniej okazale przedstawia się dorobek naukowy naszego znakomitego laureata. Profesor Ostrowski jest autorem ponad 300 publikacji naukowych, tłumaczonych na różne języki, a jego zróżnicowana działalność badawcza stanowi cenny wkład w rozwój polskiej i europejskiej nauki. Szerokie uznanie przyniosły mu zwłaszcza studia nad sztuką baroku, portretem staropolskim oraz twórczością Piotra Michałowskiego, a także wieloletnie badania nad dziedzictwem kulturowym dawnych Kresów Wschodnich. Pod redakcją Profesora Ostrowskiego ukazały się 23 tomy słynnych materiałów do dziejów sztuki sakralnej

LXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

29 września 2021 r.

na ziemiach wschodnich dawnej Rzeczypospolitej. To, jak podkreślają znawcy przedmiotu, jedno z wydawnictw, które określa się mianem pomnikowe, takie, do którego niezmiennie będą się odwoływać badacze architektury, sztuki i dziedzictwa kulturowego Europy. Profesor Ostrowski zasłużył się dla Krakowa również, jako wybitny wykładowca, opiekun licznych prac magisterskich, doktorskich, habilitacyjnych, wreszcie, jako twórca własnej szkoły historycznej w łonie Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 2012 – 2015 był członkiem Rady ds. Muzeów przy Ministrze Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a także członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych, Komitetu Nauk o Sztuce Polskiej Akademii Nauk, jest też Profesor Ostrowski Wiceprzewodniczącym Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa, a od września 2018 roku Prezesem Polskiej Akademii Umiejętności. W uznaniu wybitnych zasług dla kultury narodowej i dla rozwoju europejskiej nauki został uhonorowany wysokimi odznaczeniami państwowymi oraz prestiżowymi wyróżnieniami, orderami i tytułami przyznawanych przez liczne polskie i zagraniczne gremia. Niezwykle bogaty, a zarazem różnorodny dorobek Profesora Jana Ostrowskiego, jego osiągnięcia na polu konserwatorskim, badawczym i dydaktycznym jak również jego działalność społeczna zasługują na najwyższe uznanie. I bardzo się cieszę, że możemy je dziś wyrazić poprzez Cracoviae Merenti, najwyższe odznaczenie Królewskiego Stołecznego Krakowa. Panie Profesorze proszę je przyjąć wraz z najserdeczniejszymi życzeniami wszelkiej pomyślności w życiu prywatnym i w dalszej, jakże cennej dla Krakowa, pracy.

Pan Profesor Jan Ostrowski

Panie Przewodniczący! Panie Prezydencie! Szanowni Państwo!

Jesień, co roku to jest okres wręczania różnych nagród i wyróżnień. W zeszłym tygodniu brałem udział w posiedzeniu Komisji przyznającej Nagrody Miasta Krakowa i w uroczystości wręczenia Nagrody im. Kazimierza Wyki Pani Prof. Marii Poprzęckiej. Trzeba powiedzieć, że ta uroczystość stała na najwyższym poziomie intelektualnym. Natomiast dzisiaj, dzisiaj mam wrażenie, że znalazłem się wśród osób do roboty, co zresztą jest całkowicie zgodne z moją życiową postawą, bo ja zawsze byłem człowiekiem do roboty i to na dłuższych dystansach. Już Państwo usłyszeli, 45 lat na Uniwersytecie, 30 lat na Wawelu, 32 lata w SKOZK, 25 lat badań na dawnych Kresach Wschodnich. Ale myślę, że jednak Wawel tutaj przeważał najbardziej i bardzo się cieszę, że dwa miesiące temu Wawel, jako instytucja otrzymał Złoty Medal Cracoviae Merenti. To jest dowód uznania dla całej instytucji. Ja może tylko doprecyzuję to, co Pan Prezydent mówił o ogromnej zmianie, która nastąpiła w ciągu, już dzisiaj więcej niż 30 lat, 33, otóż w roku 1989 Wawel, tak jak i cały kraj, znajdował się na dnie zapaści pod każdym względem, pod każdym względem. Symbolem nowoczesności była maszyna do pisania i jeden kserograf, który zresztą miał zabezpieczoną wtyczkę elektryczną takim specjalnym urządzeniem, które uniemożliwiało go włączenie, żeby niepowołane osoby nie zabrały się do produkcji bibuły. Oczywiście to było narzucone z zewnątrz, to na pewno nie był pomysł Profesora Szablowskiego. Więc z jednym z pierwszych, jedną z pierwszych czynności było rozebranie tego pasa cnoty i wyrzucenia go. Potem trzeba było się włączyć w bardzo skomplikowany, trudny proces doprowadzenia Zamku na Wawelu do stanu, który, z którym mamy do czynienia dzisiaj, ale, który ciągle jest dalej, dalej poprawiany. I przez te wszystkie lata towarzyszyły mi przede wszystkim cegły, kamienie, tynk czy dachówki, a na dalszym planie, szczególnie w pierwszych 10 latach, były sprawy artystyczne i naukowe. Mniej więcej po 10 latach udało się wyjść z tego głębokiego kryzysu i zaczęliśmy już tworzyć wartości dodane i włączać się w międzynarodowe życie muzealne. To wszystko by nie było możliwe dzięki wysokiej kulturze instytucji, w tym, na tym dnie kryzysu, na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych na Wawelu pracowały osoby o bardzo wysokich kwalifikacjach, bardzo świadome swoich zadań, to był zespół znakomicie ukształtowany

LXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
29 września 2021 r.

przez Profesora Jerzego Szablowskiego i to, ja muszę tutaj Panie Prezydencie podkreślić, że to Profesor Szablowski stworzył nowoczesne muzeum na Wawelu, ja tak, to może, przyłożyłem rękę do doprowadzenia go do stanu odpowiadającego dzisiejszej epoce cyfrowej. Zresztą potem również miałem szczęście pracować z mnóstwem osób o bardzo wysokich kwalifikacjach. Jeżeli chodzi o sprawy konserwatorskie to muszę wymienić Pana dr Andrzeja Fischingera, Pana Prof. Marcina Fabiańskiego i Panią Prof. Ewę Wilkojc, to były te osoby, które niesłuchanie przyczyniły się do utworzenia tych wszystkich wartości, o których Panowie wspominali. I oczywiście, że od czasu do czasu była jakaś wystawa, coś czasem napisałem, co mało, kto czyta, ale za to, to pewnie bym nagrody żadnej nie dostał. Zresztą muszę przyznać, że miasto rozpieszcza mnie różnego rodzaju wyróżnieniami, bo przecież miałem i Nagrodę Miasta Krakowa, mam tą ładną odznakę na białą – niebieskiej wstążce, więc ogromnie Państwu za to dziękuję. I właściwie jestem już bliski końca, bo trzeba mieć świadomość, że każda minuta przemówienia, przemnożona przez liczbę osób, a jest chyba ich ponad 100, to jest od razu ponad pół godziny, jakby się mówiło dłużej, dojdziemy do znacznych strat dla gospodarki narodowej, ale muszę jeszcze na koniec trochę popsuć nasz nastrój. Otóż proszę Państwa jest bardzo przyjemnie, w domu mamy ciepło, komunikacja miejska działa wzorowo, mówimy sobie różne miłe rzeczy, może za chwilę coś dobrego zjemy, a jeżeli nie zjemy to też nie będziemy głodni. A więc jednym słowem żyjemy w kraju stabilnym i zamożnym, stabilnym i zamożnym, jakim nie był nigdy w swojej historii. Czy możemy się dziwić, że do tego rajy pragną się dostać ludzie, którzy stracili wszystko, czy możemy akceptować to, że na naszych granicach znajduje się kilkadziesiąt, kilkaset, może kilka tysięcy osób żyjących w warunkach absolutnie niehumanitarnych. Ja nie chcę tutaj nikogo oskarżać poza prymitywem Łukaszenką, który po prostu powiela w ten sposób chwytę Erdogana wobec Grecji, jak się wydaje racje polityczne są sprzeczne z racjami humanitarnymi, w tym przynajmniej przypadku. Ale dzieje się na pewno coś złego, ja się z tym bardzo źle czuję, co więcej, to się, ta sytuacja się nie rozwiąże i nie poprawi, to jest łyżka dziegciu do beczki miodu. Ale na koniec jeszcze raz ogromnie dziękuję Panu Przewodniczącemu, Panu Prezydentowi i całej Radzie za to wspaniałe wyróżnienie, bardzo je sobie cenię. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący obrad – p. D. Jaśkowiec

Dziękujemy Panie Profesorze. I teraz rozpoczynamy część uroczystego wręczenia Medalu Cracoviae Merenti Panu Mieczysławowi Kozłowskiemu.

Pan Mieczysław Kozłowski to nie tylko nauczyciel z powołania, to prawdziwy działacz społeczny, człowiek wielkiego ducha i serca. Jako wieloletni Dyrektor Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego dla Dzieci Niewidomych i Słabowidzących w Krakowie przekształcił szkołę podstawową dla dzieci niewidomych w Centrum Kształcenia, Rewalidacji i Rehabilitacji Dzieci i Młodzieży z Niepełnosprawnością Wzroku, wysoko cenione zarówno w kraju jak i za granicą przez ponad 20 lat tworzył dzieło, z którego korzysta i korzystać będzie wiele pokoleń Krakowian, placówkę składającą się z 9 szkół i dwóch internatów, doprowadził do stworzenia od podstaw 7 pracowni komputerowych z nowoczesnym oprogramowaniem i technologiami wspomagającymi, oraz unowocześnił metody nauczania dzieci i młodzieży z dysfunkcją wzroku tworząc zespoły ds. technik stosowanych w trakcie matur, odpowiedzialne także za komputeryzację i informatyzację dydaktyki. To dzięki jego staraniom Kraków może się pochwalić pierwszą w Polsce Szkołą Muzyczną I stopnia dla Dzieci z Niepełnosprawnością Wzroku. Mieczysław Kozłowski to wybitny specjalista i ekspert, był koordynatorem zespołu dyrektorów szkół dla dzieci niewidomych i słabowidzących powołanego przez Ministra Oświaty. Natomiast po 1989 roku członkiem grupy ekspertów działających w Ministerstwie Edukacji. Był wieloletnim

LXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

29 września 2021 r.

przewodniczącym Rady Rozwoju Spółdzielczości Uczniowskiej i Fundacji na Rzecz Osób Niewidomych i Słabowidzących. To niewątpliwy autorytet w swojej dziedzinie, wielokrotnie uhonorowany odznaczeniami państwowymi i branżowymi, między innymi Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Orderem Uśmiechu. Wielce Szanowny Laureacie, to dla mnie ogromny zaszczyt wręczyć dziś Panu Brązowy Medal Cracoviae Merenti, najwyższe wyróżnienie samorządu krakowskiego, które jest wyrazem wdzięczności władz i mieszkańców za Pańską wieloletnią posługę, za kreatywność, chęć tworzenia dla dobra drugiego człowieka, za promocję polskiej nauki i oświaty, a przede wszystkim za niwelowanie barier i działania przeciw wykluczeniu. W imieniu Rady Miasta Krakowa i własnym gratuluję tego wyróżnienia oraz życzę, aby Pańska postawa i życiorys była drogowskazem dla przyszłych pokoleń. Proszę teraz o zabranie głosu Pana Prezydenta Jacka Majchrowskiego.

Prezydent Miasta Krakowa Pan Prof. Jacek Majchrowski

Szanowni Państwo!

Mieczysław Kozłowski można powiedzieć legendarny Dyrektor Ośrodka Szkolno – Wychowawczego dla Dzieci Niewidomych i Niedowidzących w Krakowie, historyk i nauczyciel, który większość swojego zawodowego życia poświęcił kształceniu dzieci i młodzieży z dysfunkcją wzroku należy do najwybitniejszych postaci polskiej oświaty, i nie tylko oświaty, bo przecież wizja rozwoju szkoły przy ulicy Tynieckiej, którą już w latach osiemdziesiątych ubiegłego wieku dosłownie pod prąd z uporem wdrażał w Krakowie, miała olbrzymie znaczenie w szerokim kontekście społecznym, niosła zmianę myślenia o sytuacji, potrzebach osób z niepełnosprawnościami. Dyrektor Mieczysław Kozłowski pokazał, że nawet w kryzysie lat osiemdziesiątych można było skutecznie walczyć z bylejąkością i zapewnić uczniom z Ośrodka przy ulicy Tynieckiej dobre dzieciństwo, godny start w dorosłe życie, prawo do ambicji i bycia spełnionym. Mieczysław Kozłowski pochodzi z Poznania, ukończył Uniwersytet Adama Mickiewicza i z wykształcenia jest historykiem mediewistą, ale w życiu okazał się przede wszystkim genialnym strategiem, menadżerem oświaty i wychowawcą z powołania. W sposób spektakularny unowocześnił i rozbudował Ośrodek przy ulicy Tynieckiej, a przy tym skupił w nim wyjątkową kadrę pracowników oddanych młodzieży i świetnie wykształconych pedagogów, nauczycieli po studiach tyflogicznych, nierzadko z tytułami doktorskimi. Małą, liczącą zaledwie 77 uczniów Szkołę Podstawową przekształcił w Ogólnopolskie Centrum Kształcenia, Rewalidacji i Rehabilitacji Dzieci i Młodzieży z Niepełnosprawnością Wzroku, w instytucję wysoko cenioną także poza granicami Polski. W 1994 roku odbierał prestiżową nagrodę Kapitana Jana Shilana. Ośrodek przy ulicy Tynieckiej miał już trzy, spośród 7 zbudowanych przez niego w sumie, pracowni komputerowych i mógł pochwalić się szeroką międzynarodową współpracą. Blisko 200 uczniów spędziło wówczas wakacje na Wyspach Brytyjskich. Natomiast 13 lat później, w chwili odejścia Dyrektora Kozłowskiego na emeryturę zbudowane przez niego Centrum składało się już z 9 szkół i dwóch internatów, uczyło się w nim 679 osób, a szkoły kończące się maturą osiągnęły 97 % zdanych egzaminów oraz 80 – 90 % przyjęć na studia i do szkół policealnych. W Ośrodku funkcjonowała też odrodzona dzięki niemu znakomita Szkoła Muzyczna I stopnia. Już w pierwszym roku urzędowania Dyrektor Kozłowski powołał zespół, którego celem było stworzenie nowych kierunków kształcenia. W efekcie w 1986 roku otwarto klasę stroicieli i korektorów instrumentów, a potem przyszły kolejne kierunki i profesje. To były pionierskie w skali Polski działania, w tamtych czasach niektóre z tych zawodów nie figurowały nawet w wykazach ministerialnych. Dyrektor Kozłowski osobiście przez długie miesiące toczył w stolicy batalię o ich otwarcie. Przez lata sprawowania opieki nad Ośrodkiem przy ulicy Tynieckiej Dyrektor Kozłowski wciąż dokonywał niemożliwego, z

LXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

29 września 2021 r.

determinacją zdobywał fundusze niezbędne do nieprzerwanego procesu rozbudowy i unowocześniania szkoły. Samych tylko projektów unijnych zrealizował 18. Pod jego przewodnictwem zmodyfikowano między innymi system maturalny i ujednolicono notację Braille'a w zakresie matematyki, fizyki, chemii i informatyki i muzyki. W roku 2000, kiedy Kraków pełnił honory Europejskiej Stolicy Kultury, Dyrektor Kozłowski zorganizował światowej rangi konferencję poświęconą edukacji osób z dysfunkcją wzroku i włączył Tyniecką do Międzynarodowej Sieci Szkół i Instytucji dla Osób Niewidomych i Słabowidzących. Krakowski Ośrodek, jako jedyny w Polsce został członkiem prestiżowej organizacji zrzeszającej wybitnych specjalistów w tej dziedzinie z 18 europejskich krajów. Mieczysław Kozłowski w zasadzie nigdy nie uznał swego dzieła za skończone, bo jak wspomniał w jednym z wywiadów, dyrektor, który nie ma planów dla swojej szkoły powinien przestać być dyrektorem. Tłumaczył, jeśli będę działał powoli to będę to robił na szkodę dzieci, jeśli mogę im szybko dać komputery i umożliwić wyjazd za granicę to i one będą bogatsze już teraz, a nie kiedyś, gdy ich czas gromadzenia wiedzy minie, nie mogę zwalniać tempa, bo skrzywdzę te dzieciaki. W 1996 roku los zetknął naszego Laureata z Noblistką Wisławą Szymborską, obydwójce dostali wówczas tytuł Człowieka Roku Gazety Krakowskiej. To właśnie Szymborska w słynnym wierszu Minuta ciszy po Ludwice Wawrzyńskiej pisała o tym, że każdemu z nas życie wyznacza nieoczekiwane terminy egzaminów, z człowieczeństwa, obowiązku czy odpowiedzialności. Tyle o sobie wiemy, na ile nas sprawdzono, pisała poetka. Mieczysław Kozłowski swój egzamin zdał celująco i gdyby wszyscy, choć w połowie tak przykładali się do swoich egzaminów sądzę, że świat byłby zdecydowanie lepszy. Panie Dyrektorze nie ma takich słów, którymi można by wyrazić wdzięczność za wszystko, co Pan zrobił dla Krakowa i dla społeczności Ośrodka przy Tynieckiej.

Przewodniczący obrad – p. D. Jaśkowiec

Zapraszam Laureata do zabrania głosu.

Pan Mieczysław Kozłowski

Jestem szczęśliwy i dumny, że mogę dzisiaj na Sesji Rady Stołecznego Miasta Krakowa wyrazić podziękowanie dla Pana Przewodniczącego, Rady, Kapituły, która ma swój udział w przyznaniu tego Medalu, Panu Prezydentowi i Pan Prezydent pozwoli, że również podziękuję Zastępcy Pana Profesora Majchrowskiego, jako szefa miasta, Pani Korfel – Jasińskiej, która jest obecna tutaj. Niegdyś nadzorowała moją pracę, jako inspektor, później kolejny zwierzchnik, całe życie swoje na Tynieckiej wiązałem z jej mądrymi decyzjami. Chcę podziękować za mądrość tego miasta, za jego wielkie serce i Panie Przewodniczący i Panie Prezydencie, kiedy obejmowałem funkcję na Tynieckiej i byłem pierwszy raz zaproszony na salony zachodniej Europy z zazdrością patrzyłem na ich wyposażenie, na metody, nowoczesne metody. Po trzech latach to oni przyjeżdżali, żeby patrzeć się, co się w Krakowie nowego dzieje. To myśmy dali kierunek kształcenia zawodowego z tym, że o ile zachód kształcił np. stroicieli, tak jak to się kształcił mistrz i uczeń, to myśmy powołali Szkołę Muzyczną, która miała dać podstawę do tego, żeby byli to stroiciele, ale i artyści. To samo się tyczy wszystkich tych kierunków, które wiązały się z nagrywaniem, z tworzeniem studia nagrań. Byliśmy zawsze w czołówce i z zazdrością dyrektorzy krajów zachodniej Europy mówili o tym, że Kraków potrafił stworzyć warunki do kształcenia takie, że nasi absolwenci kończąc studia, byli następnie dobrze przygotowani do pracy. Kiedy ostatnio odbył się zjazd absolwentów okazuje się, że ponad 100 absolwentów naszych, dzisiaj jest w biznesie, prowadzi swoją działalność gospodarczą, czyli dobrze ich przygotowaliśmy. Nie ma prawie nikogo, kto by był na garnuszku socjalnym, wszyscy znaleźli dla siebie miejsce. Jest to duma

LXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
29 września 2021 r.

dla mnie i dla wszystkich pedagogów, dla wszystkich pracowników, dla całej rodziny Tynieckiej, bo ta atmosfera służyła temu, że tworzyliśmy rzeczy niezapomniane. Chcę dzisiaj również podziękować tym wszystkim, którzy mnie wspierali, a wsparcie władzy miasta miałem na co dzień i nawet w Warszawie, w Ministerstwie, kiedy trzeba było toczyć kolejne boje o nowe zawody to zawsze za mną stał autorytet tego pięknego Stołecznego Miasta. Jestem ponadto bardzo dumny, że w tak zacnym gronie, najwybitniejszych ludzi tego miasta mogę odebrać dzisiaj ten Medal, Medal, o którym na pewno marzy każdy krakowianin, bo jest to rzecz, której się w życiu nie spodziewałem, że dostąpię takiego zaszczytu. I pozwólcie, że na koniec podziękuję mojej żonie i synowi, który jest tu obecny, że stworzyli mi warunki żebym mógł działać, żebym mógł godziny od wczesnych, od piątej rano do wieczora, poświęcić swoim ukochanym dzieciom na Tynieckiej, swojej kadrze i własnemu rozwojowi, realizacji własnych marzeń. Za to wszystkim chcę serdecznie podziękować, chylę czoła przed wszystkimi i życzę nowemu dyrektorowi, aby szybko zdobył ten sam wielki autorytet i prowadził ten Ośrodek do dalszej chwalebnej działalności. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący obrad – p. D. Jaśkowiec

Dziękujemy Panie Dyrektorze za Pana posługę dla naszego miasta i jego mieszkańców. Szanowni Państwo przejdziemy teraz do wręczania Medalu Cracoviae Merenti Panu Kazimierzowi Barczykowi.

Nie ma wolności bez samorządności, to hasło od ponad 30 lat przyświeca odrodzonemu samorządowi terytorialnemu, a z całą pewnością można je dedykować kolejnemu z Laureatów Medalu Cracoviae Merenti Kazimierzowi Barczykowi, dzięki któremu dziś z dumą możemy mówić o odrodzeniu krakowskiej samorządności. Jego wieloletnia działalność i praca przyczyniły się do powołania Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski, jednej z najstarszych, najliczniejszych i najaktywniejszych regionalnych organizacji samorządowych w Polsce, które przez dekadę do powołania samorządowego województwa stanowiło oddolnie zorganizowany prototyp samorządu wojewódzkiego. Kazimierz Barczyk to znany krakowski samorządowiec, społecznik, prawnik, sędzia i adwokat. W latach 1990 – 93 był pierwszym, po odrodzeniu samorządu terytorialnego Przewodniczącym Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa, później Radnym Miasta Krakowa i województwa małopolskiego, był również Posłem na Sejm I i III kadencji, Sekretarzem Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Rządzie Jerzego Buzka, zastępcą przewodniczącego, Sędzią Trybunału Stanu, Przewodniczącym, Wiceprzewodniczącym Sejmiku Województwa Małopolskiego, współzałożyciel Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów Rzeczypospolitej Polskiej, największej ogólnopolskiej organizacji samorządów terytorialnych w Polsce, skupiającej tysiąc gmin, powiatów i województw w 20 regionalnych związkach. Pomimo swych rozlicznych funkcji jest czynnym adwokatem i radcą prawnym, wielokrotnie honorowany odznaczeniami państwowymi i branżowymi, między innymi Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Wielce Szanowny Laureacie jestem niezmiernie dumny, iż dziś mogę Panu wręczyć Medal Cracoviae Merenti, najwyższe odznaczenie miasta Krakowa, miasta, dla którego Pan tak wiele zrobił. Pańska konsekwentna i aktywna działalność samorządowa zasługuje na najwyższe uznanie. Przez wiele lat działalności stworzył Pan wspaniałe rozwijające się porozumienie oraz kulturowe i gospodarcze więzy pomiędzy mieszkańcami, a instytucjami naszego regionu, to Pański głos występował i liczył się nie tylko w rozmowach z władzami centralnymi i z samorządem, to dzięki Panu i Pańskiemu zaangażowaniu mamy w Krakowie liczne instytucje kulturalne i historyczne takie jak chociażby Muzeum Armii Krajowej. Nie sposób w tych kilku zdaniach opowiedzieć o wszystkich zasługach dla naszego miasta, które były Pańskim udziałem. Zapewnić mogę jedynie, iż pamiętamy o nich i jesteśmy wdzięczni, a wyrazem naszych podziękowań niech

LXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
29 września 2021 r.

będzie Brązowy Medal Cracoviae Merenti. Teraz proszę o zabranie głosu Pana Prezydenta Miasta Krakowa, Pana Profesora Jacka Majchrowskiego.

Prezydent Miasta Krakowa Pan Prof. Jacek Majchrowski

Szanowni Państwo!

Nie dawno, w 2020 roku świętowaliśmy 30 rocznicę odrodzenia samorządu terytorialnego w Polsce. W maju, rok temu, minęły dokładnie trzy dekady od pierwszych po wojnie w pełni demokratycznych, właśnie samorządowych wyborów. Jest to doskonały moment, żeby raz jeszcze zaakcentować, że właśnie samorządy są tym, co najlepiej nam się w Polsce udało i podziękować twórcom tego sukcesu. Symboliczne znaczenie ma, więc w tym kontekście fakt, że w tym właśnie czasie Rada Miasta Krakowa honoruje Medalem Cracoviae Merenti swojego pierwszego Przewodniczącego Pana Kazimierza Barczyka. Odrodzenie samorządności polskich miast, gmin i regionów nie byłoby możliwe bez powstania Solidarności, jednak do wcielenia w życie tej pięknej idei potrzebna była też potężna siła sprawcza, olbrzymi społeczny wysiłek. Wspominając w jednym z wywiadów tamte prekursorskie czasy Kazimierz Barczyk z szacunkiem mówił o dziesiątkach prawników, których stać było wówczas na tytaniczną pracę włącznie pro publico bono, sam taką postawę zachowuje do dziś. Od lat nie szczędzi sił i środków i energii, by wzmocnić siłę samorządu, budował go przed laty, jako Przewodniczący i Wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego i buduje dziś między innymi, jako Przewodniczący Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolskich. Centrum działalności naszego Laureata był i jest od samego początku Kraków. Nawet, gdy pełnił on ważne funkcje państwowe nie opuszczał swojego miasta i pilnował jego spraw, ale nie mniej ważne jest też szersze tło jego działalności, którym są polskie wsie, miasteczka i miasta. Ich dzisiejsza rzeczywistość to w dużym stopniu dzieło naszego bohatera i jego wybitnych współpracowników, ludzi, jak nieodżałowany Michał Kulesza czy Walerian Pańko, których potrafił zapalić do idei lokalnej demokracji. Był Kazimierz Barczyk przy jej powstawaniu, współdecydował o wielkiej reformie końca lat 90-tych i współpracował z wszystkimi rządami III Rzeczypospolitej. Zawsze też, nawet, gdy jako Poseł czy Minister w Kancelarii Premiera związany był z określoną opcją polityczną, pilnował kompromisu i dobrej współpracy ze wszystkimi, sprawy wielkiej polityki umiał oddzielić od życia samorządów stawiając ich niezależność na pierwszym miejscu. Na pewno wielką rolę w takiej właśnie postawie Kazimierza Barczyka miały jego zawodowe doświadczenia prawnika i sędziego. To z Wydziału Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego i z pracy w krakowskim sądownictwie Kazimierz Barczyk wyniósł sędziowski etos człowieka sprawiedliwego i zasadę poszanowania prawa ponad wszystko. Zasad tych nie zdradził w czasie karnawału Solidności mimo, że za swoją postawę był w stanie wojennym ukarany usunięciem z funkcji sędziego. Również dzisiaj, gdy wypracowany przez ostatnich 30 lat wspólny dorobek bywa podważany jego działalność pozostaje bezcenna. Kiedy 10 lat temu Kazimierz Barczyk udzielał wywiadu z okazji 20-lecia polskiej demokracji i niezależnych samorządów miał jeszcze wątpliwości czy nazwać ten czas złotym wiekiem. Dziś wraz z nim możemy powiedzieć, że jesteśmy dumni z naszego samorządu terytorialnego, dumni jesteśmy, że samorząd sprawdził się w tej naszej wielkiej przemianie cywilizacyjnej i był jej motorem. Możemy też, do czego nie mam najmniejszych wątpliwości, złożyć tutaj wspólną deklarację, że ten bezcenny kapitał będziemy nadal wzmocniać i nie dopuścimy do jego zaprzepaszczenia. Niech ten Medal będzie, więc nie tylko uhonorowaniem, ale także zachętą do kontynuacji dzieła życia naszego Laureata. Panie Kazimierzu z całego serca życzymy Panu zdrowia, sił, wszelkiej pomyślności i wielu kolejnych sukcesów, które bez wątpienia nadejdą.

LXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
29 września 2021 r.

Przewodniczący obrad – p. D. Jaśkowiec

I zapraszam Laureata do zabrania głosu, miejmy nadzieję, że nie za długiego, bo jak wiemy Laureat słynie z długich i soczystych przemówień, Kazimierz, proszę.

Pan Kazimierz Barczyk

To będzie o połowę krótsze. Szanowny Panie Prezydencie! Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Rado Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa! Szanowni Współlaureaci! Szanowni Państwo!

Bardzo serdecznie dziękuję Panu Prezydentowi, członkowi Kapituły i całej Kapitulce, która wniosowała o nadanie tego Medalu, oraz Panu Przewodniczącemu i Radzie Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa za nadanie tego tytułu Medalu Cracoviae Merenti. Jednocześnie gratuluję tak wspaniałym współlaureatom Panu hrabiemu Profesorowi Janowi Ostrowskiemu, Panu, który był panem na Wawelu na przełomie drugiego i trzeciego tysiąclecia i stamtąd patrzył na nas z góry wraz z księżną panią małżonką, ale gdy byłem w Radzie Muzeum Zamku Królewskiego na Wawelu widziałem, że był człowiekiem ciężkiej, jak mówił prawdę, ciężkiej roboty, roboty, której jako hrabia nie wstydził się, ale wręcz był znakomitą przykładem takiej konkretnej, rzeczowej, ale i ze strategicznym wymiarem pracy jak te kwestie związane z udokumentowaniem ogromnego dorobku. I to były zawsze ostatnie chwile tego, co zostało na Kresach, wielkiego polskiego dziedzictwa. Również Panu Dyrektorowi Mieczysławowi Kozłowskiemu bardzo serdecznie gratuluję znakomitej działalności, był właściwie, jeszcze jest, ma tę przewagę nad Różą Czacką, że jest, jeszcze dalej tworzy, jest świecką Różą Czacką działającą na niwie osób niepełnosprawnych, niewidomych. Zresztą w tym Ośrodku Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski, które od kilkadziesiąt lat zaprasza, co najmniej 100 polskich dzieci ze wschodu na wakacje, poznanie polskiej kultury, języka, właśnie w tym Ośrodku z wielką przyjemnością gościliśmy w czasie wakacji. Proszę Państwa Medal Zasłużony dla Krakowa to faktycznie, jak Pan Prezydent powiedział, z okazji 30-lecia odrodzenia samorządu terytorialnego, ta refleksja przyszła i to jest pewne podsumowanie naszej wspólnej działalności, wszystkich tu obecnych również samorządowców, wszystkich, którzy działali na rzecz tej wielkiej sprawy, budowa polskiego samorządu, tego, co jest podstawą demokracji. W związku z tym to jest z jednej strony uhonorowanie 30-lecia samorządu i mojej aktywności w ramach tegoż, ale również dla mnie, i to był rok jubileuszy 40-lecia powstania Solidarności, największego podziemnego, obywatelskiego ruchu w dziejach świata, 10-milionowej Solidarności, która doprowadziła do obalenia komunizmu, upadku żelaznej kurtyny i w tej sytuacji również i lat temu 40, na pierwszym zjeździe Solidarności, w 21 tezie zapisano, że Polska musi mieć demokratyczny, autentyczny samorząd terytorialny. Wtedy też, jako młody, 30-letni sędzia założyłem, o czym wspomniał Pan Prezydent, Centrum Obywatelskich Inicjatyw Ustawodawczych, zaprosiłem wielu niezależnych prawników z całej Polski i przygotowaliśmy w tamtym roku, w 1981, kodeks karny bez kary śmierci, a 12 grudnia 81 w Klubie Dziennikarzy Pod Gruszką ogłosiliśmy kompletne prawo prasowe bez cenzury. W związku z tym te kilkadziesiąt ustaw złożyły się na budowę podstaw ustrojowych III Rzeczypospolitej. Profesor Grodzicki, wybitny historyk państwa i prawa, Prorektor Uniwersytetu Jagiellońskiego nazwał te prace, ten zestaw ustaw najważniejszych, największym społecznym wysiłkiem prawników od czasów Konstytucji 3 Maja. Ale w 89 roku zaprosiłem wówczas docenta Michała Kuleszę do przygotowania projektu ustawy o samorządzie terytorialnym, ponieważ w czasie okrągłego stołu doszło do jednej jedynej rozbieżności spisanej, że nie można powołać, przeprowadzić wyborów do samorządu lokalnego, regionalnego. To tym bardziej zabrałem się i taki zespół pracował pod kierunkiem i Rektora Grzybowskiego z Uniwersytetu Jagiellońskiego, w Auli Collegium Maius jesienią 89 te założenia projektu ustawy o samorządzie gminnym

LXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
29 września 2021 r.

napisaliśmy, przekazałem to Marszałkowi Stelmachowskiemu, który był aktywny od początku w Społecznej Radzie Legislacyjnej Centrum Inicjatyw Ustawodawczych Solidarności i w ten sposób narodziła się, narodził się projekt dla Senatu, Michał poszedł do Senatu, był doradcą, ekspertem, Senat uchwalił inicjatywę, Sejm z Walerianem Pańko, który był również członkiem naszej Społecznej Rady Legislacyjnej od 81 roku uchwalił ten projekt ustawy i pierwsze wybory 27 maja, otwarcie nowej ery właściwie dla Polski, tej niepolitycznej, ale tej takiej pozytywistycznej. W związku z tym to były pierwsze wybory, nie tylko w Polsce w pełni demokratyczne, ale w całej Europie Środkowowschodniej. I mam zaszczyt, miałem zaszczyt wówczas, że zostałem pierwszym Przewodniczącym Rady Miasta Krakowa, Pan Prof. Jacek Woźniakowski pierwszym Prezydentem Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa, wybitna postać z kręgu więzi Znak, Tygodnika Powszechnego. W związku z tym przyjemnie, że Rada Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa nadała tytuł Cracoviae Merenti pierwszemu Prezydentowi Krakowa, odrodzonego samorządu, i pierwszemu Przewodniczącemu Rady Miasta Krakowa, to jest ukłon wobec samorządowców, jesteśmy jedynymi dotychczas samorządowcami wyróżnionymi takim wysokim odznaczeniem. Proszę Państwa, jaki był Kraków w 1990 roku, to było miasto przemysłowe, zindustrializowane, z Cementownią, z Koksownią, z hutą Lenina, która 7 ton, milionów ton surówki wytapiała, miasto klęski ekologicznej, turyści, którzy przyjeżdżali rzadko wówczas do Krakowa spotykali komunikaty informujące ich, że dłużej niż 48 godzin nie wolno przebywać w Krakowie dla swojego zdrowia. W związku z tym miasto było szare, świetność z czasów złotego wieku była pod tą szarością i było bardzo wszystko zaniedbane oczywiście. W związku z tym rozpoczął się czas przełomu, po 30 latach to jest wielka metropolia europejska, to jest jedno z najpiękniejszych miast na świecie z 15 milionami turystów odwiedzających miasto, nawet już trochę narzekamy na to, teraz może nie, w czasie pandemii. W związku z tym proszę Państwa, z czego jestem szczególnie dumny, oprócz działalności samorządowej oczywiście, przywołanych moich funkcji, działań, to nie o funkcje chodzi, ale o możliwość zwielokrotnionego działania w różnych miejscach, z Kampusu Uniwersytetu Jagiellońskiego, bo Kampus Uniwersytetu Jagiellońskiego przypominałem na parę lat wcześniej, jako Przewodniczący Rady Miasta Krakowa, w 1993 roku napisałem list otwarty do Prezydenta, Premiera, Sejmu, Senatu żeby w roku jubileuszu 600-lecia Odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego, żeby wybudować Kampus na miarę potrzeb współczesnych, na miarę daru królowej Jadwigi, precjozów, które podarowała na odnowienie uczelni. I napisałem projekt ustawy, byłem w Sejmie, jako prawnik w ramach Centrum ćwiczyliśmy te kwestie, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, naszej Alma Mater, perły przemożnych nauk, jak napisał król Kazimierz Wielki w akcie powołania. W związku z tym Uniwersytet w wyniku tej ustawy uzyskał dwa razy więcej obiektów, aniżeli w ciągu 600 lat, wybudował, podarowano mu, kupił, to jest wielka inwestycja, do której miasto się przyczyniło. Wówczas Prezydenta Gołasia poprosiłem, żeby napisał zobowiązanie, było to konieczne żeby przeforsować ustawę, że miasto wyłoży, co najmniej 501 mln zł na inwestycję, w tym na budowę szybkiego tramwaju, Pan Prezydent Majchrowski wybudował ten tramwaj, szybki tramwaj, po prostu teraz Kampus jest w centrum, miasto wyłożyło również inwestycje infrastrukturalne, towarzyszące. Tak, że w tej sytuacji jest to rzecz niezwykle ważna, nie chcę przywoływać innych kwestii oczywiście, ale to jest rzecz o dużej randze, to jest kolejny, jak Rektor Musioł mówił, to jest kolejny złoty wiek dla Uniwersytetu Jagiellońskiego, otworzył się dzięki tym możliwościom, tym laboratorium, tej inwestycji, dodatkowo 20 tys. studentów jest na Kampusie. Proszę Państwa kocham Kraków i służę temu Krakowowi, z tym, że to jest, z tym, że za tę miłość i służbę, pracę społeczną odwzajemnili mi tę miłość mieszkańcy, dwa razy wybrali mnie do Rady Miasta Krakowa, kilka razy do Sejmiku Województwa Małopolskiego, naszego parlamentu regionalnego i również dwa razy do Sejmu. W związku z

LXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
29 września 2021 r.

tym również dziękuję Panu Prezydentowi, Panu Przewodniczącemu i Radzie Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa, że tę moją miłość i pracę poprzez samorząd dla Krakowa, odwzajemnili przyznaniem tego bardzo wysokiego, najwyższego odznaczenia Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Cracoviae Merenti. Ale jeśli Państwo pozwolicie z uwagi na to, że archiwa się spaliły, szkoda bardzo, to, jako świadek ówczesnego czasu przypomnę i powiem Państwu, do dzisiejszego protokołu, dzisiejszej Sesji, jak powstał Medal, dlaczego powstał Medal Cracoviae Merenti. Po 77 roku Rada Narodowa Miasta Krakowa przed pielgrzymką papieską postanowiła przyznać Ojcu Świętemu Honorowe Obywatelstwo Miasta Krakowa, ale Ojciec – i była przygotowana sala senatorska, muzyczka Chopina miała temu towarzyszyć, był pełny scenariusz, ale drogą dyplomatyczną Ojciec Święty przekazał, że czuje się Krakowianinem i dziękuje za serdeczny gest. W związku z tym uroczystości nie było, ale później była pierwsza Sesja Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa, na której zostałem wybrany Przewodniczącym i w związku z tym na tej Sesji nagle wpłynął do mnie wniosek, podpisany przez ponad połowę Radnych, 72 było z Solidarności, z Komitetu Obywatelskiego Solidarności, 2 z KPN, Zbyszek Fijak, ówczesny Radny zebrał i przyniósł mi na stół prezydialny projekt uchwały do natychmiastowego głosowania, bo ponad połowa Radnych zgłosiła wniosek o nadanie Honorowego Obywatelstwa Miasta Krakowa Sławomirowi Mrożkowi, demokracja zaszalała, ponieważ Rada Narodowa wcześniej odmówiła Ojcu Świętemu, odmówiła Mrożkowi przyznania Honorowego Obywatelstwa, to było odreagowanie takie, o czym myśmy nie dyskutowali wcześniej i oczywiście zostało uchwalone to Honorowe Obywatelstwo i duch Mrożka już zapanował nad tą salą w pierwszej kadencji, gdy były wielkie dyskusje, wielkie spory, często do trzeciej nad razem żeśmy obradowali, co tydzień, co tydzień obrady były Rady Miasta Krakowa, byli to romantycy, którzy również realizowali pracę pozytywistyczną przy tych wojnach, które były na górze również, w tej sytuacji były bardzo burzliwe obrady, a zarazem żeśmy budowali całe podstawy samorządu. W związku z tym były to ambitne działania. Później rzecz, a wszyscy byliśmy przekonani, to była rzecz oczywista, najbardziej oczywista, że pierwsze Honorowe Obywatelstwo nadać trzeba Ojcu Świętemu, no i na sali był i Kardynał Macharski, Minister Kozłowski, Senatorowie, Posłowie i Wojewoda i wszyscy święci i powstała trochę niezręczna sytuacja dla nas, jak sami żeśmy to odczuwali i dlatego postanowiliśmy ustanowić Medal, którego patronem i jedynym adresatem, jedynej osobie, której chcielibyśmy wręczyć to najwyższe odznaczenie był w naszym powszechnym, wspólnym przekonaniu, ponad podziałami Ojciec Święty Jan Paweł II i w tej sytuacji ustanowiliśmy ten Medal, złożyłem podpis, jako Przewodniczący Rady pod tą uchwałą i pojechała delegacja z Panem Prezydentem Józefem Lassotą, Radnymi Miasta Krakowa do Watykanu i tam nastąpiło wręczenie. Kardynał Macharski, kończę, Kardynał Macharski miał kilka razy później propozycje w różnych kadencjach żeby przyznać mu Honorowe Obywatelstwo Miasta Krakowa, ale ze skromności odmawiał, nie chciał mieć odznaczenia, którego nie ma Ojciec Święty. Był przez ponad 20 lat w Kapitułe Cracoviae Merenti i już, jako senior Arcybiskup, senior Kardynał otrzymał taki Medal uchwalony przez Radę Miasta Krakowa. W związku z tym tak toczyły się, toczyła się historia z tym Medalem. Proszę Państwa przywoływano mocno zasługi moje ze Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski, Pan Prezydent Majchrowski do kamery kiedyś powiedział, że Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski to Barczyk, a Barczyk to Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski. W związku z tym rozumiem, że to jest również Medal dla Stowarzyszenia Gmin i Powiatów Małopolski, pół roku będzie wisiał u mnie w domu, a pół roku w Stowarzyszeniu, żeby ewentualnie usatysfakcjonować mnie i to Stowarzyszenie, któremu od 30 lat przewodniczę społecznie. Proszę Państwa od ponad 55 lat kocham Kraków, ale również od 45 lat kocham moją Małżonkę równolegle oraz moje dzieci, to już krócej i wnuczkę ostatnio najkrócej, ale i

LXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
29 września 2021 r.

najmocniej, bo na pewno przebiję dziadka, oby w działalności społecznej też. Proszę Państwa Kraków po 30 latach jest miastem, przykładem miasta sukcesu, miasta, którego samorząd jest lokomotywą rozwoju tego miasta i jestem przekonany, Panie Prezydencie, po 10 latach to mówię, jestem przekonany i to oświadczam, że to jest 30 lat nowego złotego wieku Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Dziękuję pięknie.

Przewodniczący obrad – p. D. Jaśkowiec

Dziękujemy Laureatowi za to krótkie wystąpienie. Szanowni Państwo powoli nasza uroczystość będzie dobiegać końca. Zdjęcia z dzisiejszej uroczystości, uroczystej Sesji będzie można zobaczyć na stronie portalu Magiczny Kraków, www.krakow.pl w sekcji ofotofotokronika historii miasta Krakowa. Było pytanie o poczęstunek, dlatego teraz na koniec takie ogłoszenie, informacja, zapraszam wszystkich Państwa do składania gratulacji w foyer na poziomie zero, a potem zapraszam na poczęstunek w foyer na poziomie pierwszym, czyli trzeba wjechać na górę. Serdecznie dziękuję Laureatom oraz wszystkim gościom dzisiejszej uroczystej Sesji. Szanowni Państwo zamykam LXVII, uroczystą Sesję Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa zwołaną dla wręczenia Brązowych Medalii Cracoviae Merenti Panu Profesorowi Janowi Ostrowskiemu, Panu Mieczysławowi Kozłowskiemu i Panu Kazimierzowi Barczykowi i zapraszam Państwa do składania gratulacji w foyer na poziomie zero, a potem na poczęstunek w foyer na poziomie jeden. Dziękuję.